

цѣ не може ся върна пакъ на тойзи свѣтъ. Непаситна-та негова обжърливость (voragé) не ся ограничава само на слабы-ты смъртны имперіи, царства, республики, градове, храмове, палате, сичко подпада подъ жѣлезныя му захъ. Искусны-ты художества не сж повече на почить отъ природны-ты: развалины отъ достоинство и отъ чловѣчески голѣмины сж натрупаны все около него; строшени короны и царскы скинтрове, тронове обърнати на прѣхъ, на кои-то на мѣсто-то поставя другы за малко и послѣ пакъ ты срыва. Напрѣдъ него сичкы родове минувать скоро: старъ, младъ, голѣмъ или малкъ! И тѣй врѣмя-то погълнува сичко; нѣ накрай векове-ты, това исто чюдовище, като проядва само-себе си, ще исчезне прѣдъ порты-ты на вѣчностъ-тѣ.

(Де ла Бомъ).

4. смърть и нейна-та свита

Смърть-та, прилична на единъ призракъ, кой-то ся впуска върху неуклоняемы-ты порты, показва ся като една черна мачка (леке) върху пл мѣцы-ты на тѣннины ты кои-то горѣть слѣдъ нель; синкавы-ты зары на адик-тѣ свѣтлинѣ заминувать прѣзъ кухы-ты мъртвы кости на пѣйвыя скелетъ. На главѣй има адикъ коронѣ, коя-то кычи отъ врѣмя на врѣмя съ разны драгоценны пѣчта грабнати отъ народы и царю. Нѣкогашъ тя сж трухви съ вълнены и багрянены дрыпы, кои-то е прибрала отъ богаты и сыромасы. На пѣтѣ хвърка и на пѣтѣ ся влече; приема различни образы: грознѣ, черна, а нѣкога и хубави-